

הדרגות נרות			
שבת	יום טוב	חול המועד	יום ראשון
18:06	18:06	16:53	ירושלים
18:43	18:08	17:09	תל-אביב
18:44	18:06	17:01	חיפה
18:46	18:08	17:11	באר שבע

נחלרי נצח

יד"ע צ"י מוסדות כנסת | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

לעזוב את השכל

אדם וחווה פגמו בכך שלא המתינו מעט - עלינו לקבל את הכל בשמחה ופשיטות . כי הרי הישועה כבר מוכנה - וגם: מה עניינו של "ונהפוך הוא"?

הכל לששון ושמחה. דווקא כשאדם עומד ממש בפתח הגאולה, אז רוצה המון עמלק להחליש את ליבו, כאילו חס ושלום אפסה תקווה, ומכניס במוחו מחשבות זרות לכל אחד את אריכות הגלות וכמה שהדרך עוד ארוכה וקשה. ולצערנו אנחנו נוטים להאמין לו, אלא שכל תקוותנו היא על הצדיקים שהם בחינת מרדכי ואסתר, שמראים לנו שהכל הפוך, ושאיפילו בתכלית הריחוק הישועה נמצאת בפתח, וכשמקשיבים לעצתם והולכים בדרכם רואים איך שהכל מתהפך לטובה, וזה מעל לשכל וההגיון, וכך מכניעים את המון וניצלים מליפול לתוך החכמות והכפירות.

האר"י הקדוש אומר שכל הנס של פורים היה שעם ישראל היו אחר באחור, דהיינו בהסתרה, שלא מוזכר בכל המגילה את שם ה', וזה מכיון שהיו בהסתרה גמורה, ובפרט לאחר שנהנו מסעודתו של אותו רשע. אבל כמו שאמרנו לעיל ה' מכן תרופה למכה, ואת זה לומדים מהמגילה, שבתוך ההסתרות כבר הכינו את הרפואה.

והרפואה לעניין ההסתרה החזקה הזו הוא עניין "ונהפוך הוא". במגילה רואים שכל מי שעולה יורד וכל מי שיורד עולה; ושתי הייתה למעלה ונפלה, המן היה למעלה ונפל, מרדכי ואסתר היו למטה ובסוף עלו, הגויים היו למעלה ובסוף היהודים שלטו בהם. להראות שהכל מושגח מלמעלה ואין בזה שום טבע.

אפילו בהסתרה

ור' נתן מוסיף עוד: "זהו בחינת גודל הפלגת השמחה מאוד מאוד שנוהגים כל ישראל בפורים להרבות אז בשמחה גדולה מאוד, ועושים כל מיני צחוק ושחוק בשביל להרבות השמחה, כי עיקר מצוות פורים הוא השמחה... ועושים כל מיני שחוק ומילתא דשטותא..." עכ"ל.

אנו מקיימים את העניין של "ונהפוך הוא" בכל רגע ושנייה שאנו מצליחים לגלות את הצדיק שהוא מרדכי, ולא ליפול בהתנהגות של המן הרשע שאומר "כל זה איננו שווה לי...". "כל זה איננו שווה לי" סופי תיבות של שם הוי"ה, שזה בדיקת ההיפך ממשמעות המילים עצמן, כי ה' נמצא בתוך ההסתרה, ואת הכל ה' עושה, וכמו שאומר רבנו שאיפילו בהסתרה שבתוך הסתרה גם שם נמצא ה' יתברך.

זה עומק עניין מגילת אסתר, שלא נמצא שם ה' ואעפ"כ דווקא שם מתגלית השמחה והאמונה, כי צריך לזרוק את השכל ואז הכל יתהפך לטובה ויתקיים בנו ו"שמחת עולם על ראשם" ונזכה לגאולה השלמה בימנו. אמן.

פני פורים אפשר להכניע את קליפת המון עמלק שרוצה כל הזמן להפיל את האדם לחכמות, כפירות ופגמים רח"ל, רק צריך להבין את העניין ולהכין את הכלי לנצחו עד פורים, בפרשת זכור, בקריאת המגילה ובכל מצוות החג.

שורש הדברים נעוץ עוד בבריאת העולם, אצל אדם וחווה שלא שמחו בפשיטות במה שניתן להם ודחקו את השעה לאכול מעץ הדעת. ידוע שאם היו ממתנים קצת היו זוכים לאכול מעץ הדעת באופן המתוק, כי ב"המתנה" יש אותיות "תם", כי כשאדם ממתין הוא הולך בפשיטות עם הקב"ה, מקבל איך שה' מנהיג אותו באהבה, אינו מחפש דברים אחרים שאינם שלו, וכך מתחילים להכניע את עמלק עד שזוכים בפורים למחיית עמלק.

ניצוצי השמחה בגלות

לפעמים קשה לאדם להיות בשמחה, הוא לא רואה את הטוב שיש לו בחיים, ורבנו הקדוש נתן לנו עצה נפלאה שנקראת מילתא דשטותא, שיעשה ענייני שטות וצחוק. ואין הכוונה שיהיה שוטה ח"ו, אלא שיזרוק את שכלו. הרבה פעמים דווקא השכל הוא זה שעומד לנו לרועץ ודוחף אותנו לכיוון העצבות, כי האדם מלא בחשבונות וחישובים שמבלבלים אותו, ולא מבין שהפתרון האידיאלי זה רק לזרוק את השכל, ובמילים אחרות פשוט לקבל את הכל בתמימות ופשיטות ואז בצורה פלאית הדברים מסתדרים מאליהם.

אבל מחמת שטבע האדם להמשך אחר עצבות ולא לשמוח במה שיש לו, קשה מאד להתהפך לצד הנגדי ופשוט להיות בשמחה, אך "לפום צערא אגרא", וככל שהנסיון קשה ומצליחים להתגבר כך זוכים לאחר מכן לאור גדול יותר.

ר' נתן כותב שעכשיו, כשנמצאים בגלות, רואים שהמון אנשים נמצאים בעצבות, לחלקם יש ייסורי הגוף ולחלקם ייסורים בפרנסה, אבל ר' נתן מסביר שהכל בגלל שניצוצי השמחה נפלו בתוך הגלות, אך צריכים לדעת שגם עכשיו, בתוקף הגלות, ישנה הארה מזמן הגאולה, ואפילו שעובר על האדם מה שעובר הישועה כבר מוכנה.

מי שחושב שישועתו לא מוכנה עוד לא הבין את סודה של מגילת אסתר, שהסוד שלה המשך על פני שתיים עשרה שנים, שאז הקב"ה הכין את הרפואה מראש.

להקשיב לצדיקים

ומסביר ר' נתן, שהרפואה שהקב"ה הכין הייתה בחינת הארה מהגאולה, וזה שלא התייאשו מהתפילה הפך את

מצוינות בַּעֲמַל או בַּתּוֹצָאָה

ה"חזון אי"ש" בעצמו (הובא במעשי איש ח"ב עמוד סו): לחזון אי"ש הייתה תקופה שתלמודו עלה לו בקושי רב, הוא היה מתיישב בבוקר ללמוד ומרגיש שלא הולך... הראש לא עובד, אין חשק, אין מרץ... אבל החזון איש נלחם עם עצמו: "אמר אביי... אמר אביי... תלמד כבר... נו... תגיד כבר...!!! הוא לא ויתר, הוא התמודד ונלחם עבור לימוד התורה הקדושה, עד שהכל הלך כשורה... אחר הצהרים שוב חזר התהליך: כשישב ללמוד הרגיש שלא הולך, ושוב נלחם עד שהצליח ללמוד כראוי... ובשעות הערב נשתלש הדבר... כך היה במשך תקופה עד שחלפו הקשיים וברבות הימים זכה להיעשות לרבן של ישראל! כן מסופר על האבני נזר צ"ל, שכששמע פעם שיחסו את הצלחתו לכשרונותיו הנפלאים מחה מתוך כאב גדול, באומרו שזהו שקר ממש, שכן לכל המדרגות זוכים רק ע"י יגיעה ותפילה.

מי שמתמסר - זוכה ומצליח

ישנו כלל המנסח זאת כך: ה"הצלחה" - היא ההשתדלות, לא התוצאה."

נרחיב בדבר: הנביא (ירמיה לא, כ) אומר "הציבו לך ציונים, שימי לך תמורות". תפקידנו להציב ולסמן מסרות על מנת שנעמול להגיע אליהם. אם אנו עמלים, אם אנו משתדלים, אנו מנצחים! לא משנה אם הגענו או לא הגענו למטרה, הצלחה כמו שחברי הצליח, כי המודל היהודי הוא "לפום צערא אגרא".

כשהילד מסתכל ובוהן רק את תוצאות מאמציו בשטח הוא עלול לאבד את כל ערכו בעיני עצמו, משום שהפקיד את כל הצלחתו בידי גורם חיצוני שאינו בשליטתו. כשאנו גורמים לילד לבחון את מעשיו במבחן התוצאה, יתכן שמתוך כך לעולם לא יגיע לשום מטרה שהציב לעצמו, ואף לא יתקדם ולא יוכל להוציא את האור שבתוך נפשו שתישאר ח"ו כבויה.

יש להזהר מאוד מגישה זו, כיון שהתסכול בתחילה הוא רק בממדים זעירים אך בחלוף השנים הוא הופך למדכא ומכאיב יותר לאין סוף.

התחושה שעלינו להעביר לילדים היא שמי שמתמסר זוכה ומצליח, אלא שיש להחליט שאני רוצה לעמול כדי להגיע ליעד, ההשתדלות צריכה להיות בהחלטה גמורה, שלא יפסור עצמו במעט ויאמר "זה כוחי", אלא שיתעקש בכל כוחותיו, והבא ליטרה מסייעין בידו (יומא לח:), והמקיים את התורה מעוני סופו לקיימה בעושר בישוב הדעת ובהצלחה מרובה אמן ואמן.

ל אחד ואחד מאחל לעצמו שבכל אשר יפנו בניו ובנותיו ישכילו ויצליחו בכל תחום הדרוש מהם, גלו אחרית בחיידר ובבית הספר, בישיבה ובתחום הפרנסה. השאלה אשר עלינו לשאול את עצמנו היא: האם ישנה דרך סלולה בה אנו יכולים להדריך את ילדינו בכדי להגיע להצלחה? מהו המפתח אשר באמצעותו נפתחים שערי ההצלחה בפני כל החפצים באמת לבוא בהם?

מהו "מתוך הדחק"?

הבה ונתחיל בעצמנו: כולנו רוצים לזכות כבר להרגיש את הטעם המתוק והמיוחד של התורה הקדושה, אך המציאות מראה שרק לפעמים אנו זוכים להרגיש את הרגשות האלו, אך ממש לא כל הזמן.

ומדוע? מדוע לחבר שיושב לידי בבית המדרש זורם היום שפע שמימי סחף אותו כזרמי הנילוס הכחול, ואני היום יבש לגמרי, אפילו טל מועט של סיפוק מגיע עד הסנטימטר האחרון מעל לראשי ושם מתייבש?

והתשובה האמיתית היא כי כך מנהיג אותנו הקב"ה! הוא רוצה שנעבוד אותו גם ביום שממש אין לנו חשק, שנמשיך לעמול בתורה גם ביום שאין לנו בכלל עריבות ומתניקות התורה. חז"ל אומרים לנו (סוטה מט, א) "כל העוסק בתורה מתוך הדחק תפילתו נשמעת", "אין הפרגוד ננעל לפניו", "משביעין אותו מזיו השכינה"... מה הפירוש "העוסק בתורה מתוך הדחק"? כל פעם שיהודי יושב ולומד הגם שאין לו את ההבנה, המתניקות, התענוג האושר העילאי מלימוד התורה - פשוט שגם זה נכלל ב"מתוך הדחק".

גם הצדיקים הכי גדולים עמלו הרבה, וכפי שאומר הפלא יועץ (ערך עמל): "ובודאי גמור, שגם אברהם יצחק

ויעקב ומשה רבינו וכל הקדושים היה להם יצר הרע, כמונו כמוהם, - אלא שעל ידי עמל ויגיעה רבה כפו את יצרם לדבוק ביצרם, עד שלבסוף נהפך להם לאוהב, כי רק ההתחלות קשות".

נו, תלמד כבר!

אז הנה הדרך אותה אנו צריכים להנחיל לתלמידינו וילדינו, זהו מפתח ההצלחה: לא להבהל מקשיים, לדעת מראש שאנו צועדים לקראתם וודאי שיבואו, ואף לשמוח בהם בידיעה שהם המעלים אותנו. כל עוד אנו צועדים קדימה אנחנו מתחשלים ומתחזקים, מפתחים עוד זוויות באישיות שלנו.

הגר"י ברמן סיפר מעשה שלא יאמן, אותו סיפר לו

הופיע! גליון חודש אדר

הצטרפו כעת ותקבלו חיים טובים יותר מתאים לכל בני המשפחה

מיוחד למצטרפים כעת: חודש ראשון 3 חודשים ראשונים • 28 ₪ לחודש • 990 ₪ בלבד! • 1 ₪ בלבד! • 1 ₪ בלבד!

02-623-1218 מוקד מניינים

ניצוצות

ירידות, ירידות...

שכדאי לי לעמוד חזק בנסיון, ייתכן שזה אחד כזה שמגיע לפני עלייה, ואולי גודל הנסיון מרמז על גודל האור שיגיע אחריו, מי יודע...

תראה את עם ישראל שיצאו ממצרים לקראת קבלת התורה, עלייה כזו הגיעה לפתחם, ורגע לפני הגיע עמלק, לא השליח והדימוי והמשל שלו אלא עמלק בעצמו עם החרב בידיים והמבט הרצחני בעיניים, וניסה לרפות אותם, להוריד אותם.

ולדאבון הלב היו כאלו שלא עמדו בנסיון בשלמות כמו שנקרא היום בתורה "יזנב בך כל הנחשלים אחריו". וזה היה עצוב וחבל: מגיעים לכה יום גדול, יום אליו חיכו אלפי שנים העליונים והתחתונים, ובירידה האחרונה רגע לפני שזה קורה אתה חייב ליפול?

אבל זה באמת קשה, ולכן צריך להתפלל שגם כאשר ה' מביא אותנו לידי נסיון שזה לא יהיה לידי בזיון, שנוכל לו ליצר הרע הבווער בקרבנו תמיד.

וברוח הימים: מהי העלייה הגדולה ביותר לעם ישראל חוץ מקבלת התורה? בניין בית המקדש כמובן. ואם אתה קצת בקי בתאריכים ודאי ידוע לך שנס פורים היה כמה שנים לפני בניין בית המקדש השני [שאז אף כלל את העלייה מהגלות לארץ ישראל], וגם שם עמלק "התנדב" לעשות את העבודה המלכלכת ולקח על עצמו לעשות לנו את הנסיון ואת הירידה, בדמות ירידות

שוונות ופיתויים שונים בימי מלכות אחשוורוש. ולא נעים לומר, אך לפי המתואר במגילה, פעם, לא מספיק עמדנו בנסיון, לא שמענו להתראותיו החוזרות והנשנות של מרדכי זדיק האמת.

אבל זה הכי חשוב לזכור: לעולם אסור להתייאש! גם אם הכל נראה אבוד אנחנו חייבים להתפלל להשם יתברך כפי שעשה מרדכי, ותראה! בסוף זה הצליח! העלייה העצומה הגיעה לאחר הירידה, זכינו לנס פורים. ברוך הוא אלוקינו!

(ליקוטי הלכות תחומין ד')

ורגע לפני הגיע עמלק, לא השליח והדימוי והמשל שלו אלא עמלק בעצמו עם החרב בידיים והמבט הרצחני בעיניים, וניסה לרפות אותם

א תם מכירים איזה פסיכיאטר זמין בסביבתכם? אני צריך דחוף איבחון.

לאחרונה קראתי מאמר רפואי על הפרעה שנקראת "מניָה דַּרְפִּסְיָה", שהסובל ממנה חווה מצבי רוח משתנים במהירות, חצי שעה שמחה ומרוממת, ולאחר מכן דיכאון עמוק ועצוב. ואני לא מבין: מה, זו מחלת נפש? הייתי בטוח שכולם חיים כן! איך אומר הפתגם הערבי: "יום אָסל - יום בָּסל" [-יום דבש ויום בצל], לפעמים קמים עם מצב רוח ומרין, ולפעמים מרגישים סמרטוטים קרועים. אז כלנו משועגים?

אז בסוף השגתי ייעוץ מפסיכיאטר, שהרגיע אותי לאחר כמה שאלות שטחיות והסביר לי שהקיצוניות אצל הסובלים מהפרעה היא מאוד דרסטית, בשעות השמחה לדוגמה היא מגיעה עד כדי הזיות. אני לא עד כדי כך...

אבל עדיין חיפשתי תשובה לשאלה הזו: מה גורם למצב רוחנו לעלות, ומה גורם לנו לשקוע בכבדות ובעצבות. ויש גם בונוס אפשרי: אם אמצא את הסיבה, אולי אצליח לנטרל את הגורם למצב הגרוע ואז תמיד יהיה לי טוב... נשמע נפלא...

אז אני לא כל כך בקי בכל הספרים הקדושים, אבל ניסיתי לגשש מעט מהי סיבת הנפילה שלנו, למה מידי פעם אנחנו נתקלים בנסיונות, מכל הסוגים.

ויצא לי דבר מדהים: בכל פעם שמחכה לנו מתנה בדמות עלייה כלשהי, הארה מסוימת, הצלחה בלימוד, התערורות קטנה בתפילה, או כל דבר אחר, יש לכן קידומת - ירידה. פשוט כך.

כמובן שלא מדובר על ירדה ממשית של עבירות וחטאים [כי על זה הבחירה בידינו], אבל מתעוררים עלינו נסיונות שלפעמים אנחנו בטוחים שמזמן עברנו אותם ואת שכמותם, ואכן זה נכון, אבל כעת אנחנו בירידה מוזמנת משמים לקראת העלייה המעודדת.

ומה זה אומר? דבר ראשון שזה בלתי נמנע. זה תמיד יהיה, בהנחה שתמיד אני צריך לעלות עוד ועוד. ודבר שני,

לצעירי הצאן

תפסיק להסתבר

הרבה פעמים דוקא השכל הוא זה שעומד לנו לרועץ ודוחף אותנו לכוון העֲצֵבוֹת. האֵדָם מלא בחשבונות וחשובים שמבלבלים אותנו, ואיננו מבין שהפתרון האידיאלי הוא רק לזרק את השכל, ובמילים אחרות פשוט לקבל את הכל בשמחה ובתמימות ובכשיטות, ואז בצורה פלאית הדברים מסתדרים מאליהם...

מתוך מאמר ראש הישיבה

שקץ תשקצנו

23 שנים לפטירתו של המשגיח דקמניץ רבי משה אהרן שטרן זצ"ל, שב"ק ח' אדר תשפ"א - תשנ"ח

עד כדי שמדי פעם היו נוטלים חלק בהשגחה על הילדים בהפסקות, ואף היו מתייחסים בכבוד ראש לקטטות המקומיות והיו מנסים לפתור אותן ברוח טובה...

הוא סיפר בצער על המקרה הנורא שאירע בכיתתו, ועל ההתלבטות הקשה אליה נקלע בעקבותיה: "הילד ילד טוב בסך הכל, והוא ייפגע עמוקות אם נכריז עליו או על אביו כעושי נבלות. מאידך, אם אכן אביו מחזיק בביתו דפים טמאים שאלו ישי לשלחו מתלמוד התורה לצמימות? ואולי סתם משגה הוא, והעיתון התגלגל לידי המשפחה כנייר עיתון? אך עדיין משפחה חרדית אמורה לשלח מן הבית כל דבר תיעוב ולא לעטוף עמו כריכים...". המשגיח וראש הישיבה נועצו בכבוד ראש, ולאחריה צעדו שלשתם לכיוון הכיתה המדוברת.

ילדי הכיתה המשיכו לאכול את הכריכים שבידיהם מבלי לדעת על הדיון שמתנהל, ולפתע נפתחה דלת הכיתה, ושלושת הצדיקים, רבי זונדל, רבי משה אהרן ורבי יצחק, נכנסו בהדרגה לחדר כשהילדים קמים מלוא קומתם.

רבי יצחק פתח ואמר: אני רואה כאן על הרצפה עיתון חילוני. אינני יודע מהיכן זה הגיע ודרך מי, אך גם אינני מצליח להעלות על דעתי איך, איך בתלמוד-תורה שמלמד ילדי ישראל טהורים את התורה הקדושה יכול להמצא דף טמא שכזה!..

הילדים, שבתוכם היה גם בנו של המשגיח שלימים יהיה רבה של "עזרת תורה" הגרי"מ שטרן, הושפעו מהדברים החריפים ואכן לא הבינו מי הוא זה שעשה את מעשה הפשע הזה.

מיד לקחו שלשת הצדיקים מקל בידם, וכדי לא לגעת בטומאה בידיים דחפו אותה מן השולחן באמצעות המקל, וכך המשיכו לדחוף את העיתון על הרצפה כששלשתם דוחפים לסירוגין את הדף על הרצפה במסע עטור בזיזנות עד מחוץ לתלמוד התורה. שם נאספו בזריזות מספר גזירי עצים, ולתוך המדורה שהועברה נזרק בתעוב הדף הטמא שתוך מספר שניות כלה ונעשה לאפר.

...

איננו יודעים בדיוק מה קרה בסוף לאברום ולהנהגותיו הקולקלות. ראשית, בשל העובדה שהגרי"מ שטרן שהעביר לנו את דבר המעשה היה בזמן ההוא ילד ולא יכל לעקוב אחר דברים כאלו, וגם, כי גם אם האב ננף הרי שזה נעשה בחשאי כדי לא לבזות את הצדדים, אבל מסתבר שהרושם החזק שגרם האירוע הועבר לאזונו של האב שהתעשת ועצר את נפילתו במדרון החלקלק.

והעיקר: מליבות התלמידים לא יישכח המחזה לעולם, שם ייחרט היטב גודל טומאתו של עיתון חילוני.

(מפי בנו להבל"ח הגרי"מ שטרן שליט"א)

כמו תמיד, זה התחיל במעידה קטנה, בהוראת היתר שעתית וזמנית.

מלחמה היתה באותה העת בארץ ישראל. בעל הקיוסק, שכבר מרחוק הבחין בדמותו של אברום המתקרב לחנותו כדי לקנות את העיתון היומי, הכריז לעבר דמותו המתקרבת: "נגמרו היום העיתונים החרדיים. במצב הביטחוני המתוח הרבה רוצים להתעדכן ובקיוסק נשאר עיתון אחד בלבד", אך הוא לא היה עיתון כשר.

"אולי תנסה לארגן לי מתחת הדלפק משהו? או שתקריא לי את הכותרות הראשיות?" ביקש אברום, אך בעל הקיוסק לעג לו: "אתה באמת חושב שזה כל כך גרוע לקרוא את העיתונים האלו? תראה, אני קורא אותם כל יום ועדיין הכיפה נמצאת על ראשי בגאון, זה סתם פוליטיקות וכסף" אמר בעודו מטיב את הסיכה שחיברה את הכיפה הזערורית לראשו המקריח.

ביום רגיל לא היה אברום משתכנע מדברי שטות שכאלו, אבל הסקרנות שפעפה בו הצטרפה לדברי הקלות והקריירות שזלגו מפיו של המוכר והוא הביט בכותרת העיתון, תוך שהוא נזהר שאף עובר ושב לא יראהו בקלקלתו.

ימי החירום לא תמו, ומדי פעם הציץ אברום בעיתונים קלוקלים רק כדי לראות כיצד הם מנתחים את התופעה הזו ומה הם אומרים על האירוע הזה, וכמימרתו הידועה של רב הונא בשם רב, אדם העובר עבירה ושונה בה היא נעשית לו כהיתר, כך שלאחר תקופה התמסד החטא ואברום היה קונה מדי פעם בחשאי את העיתון המלכלך והמלוכלך וקורא בו בביתו על כורסאו הנוחה, כשהוא אינו מרגיש שנשמתו שוקעת בניטון ובצואה.

...

באותו בוקר התעורר אברום מאוחר. השעון הישיר אליו מחוגים מאשימים, והוא רק ראה לנגד עיניו את המעביד הכעוס על האיחור. אברום קפץ ממיטתו, מיהר להלביש את ילדו בפזיזות נפש, מרח לו מרגרינה בכריכו ועטפו בעיתון מזדמן, ושלחו במהירות מן הבית.

בסופו של דבר לא איחר אברום למקום העבודה, למרות שהגיע עם נשימתו טרופה ועם נשמתו בין אצבעותיו, אבל כשבנו היקר פתח את הכריך בזמן ארוחת העשר הניח את דף העיתון, שלביש מזלו היה מעיתון חילוני טמא, על השולחן, והמלמד, הלא הוא הגה"צ רבי זונדל קרויזר, נחרד לאין שיעור בראותו את הלוגו המתועב של העיתון בתוככי כיתתו.

מבלי לומר מילה לילדים יצא ר' זונדל במהירות מן הכיתה וצעד במהירות לכיוון הישיבה, ישיבת קמניץ המפוארת, שם חיפש ומצא את המשגיח רבי משה אהרן שטרן וראש הישיבה הרב יצחק שיינר. רבות הם השקיעו בבניין תלמוד התורה מבחינה גשמית ורוחנית,

אף לא לגעת בטומאה! רבי משה אהרן

שאלה:

מאיזה גיל עלי לקחת את הילדים לשמוע את פרשת זכור?

ולעניין שאלתך בחינוך לשמיעת פרשת זכור: אם הוא בגיל שמסוגל לשמוע ולהאזין לקריאת הפרשה חובה לחנכו לכך, ולכאורה גם חובה שיבין את עניין הקריאה, או אולי שיבין את השנאה לעמלק (חינוך הבנים כהל' פרק קי ס"ב ובהערה).

נוסף, שישינה מחלוקת נרחבת האם נשים חייבות בשמיעת פרשת זכור (ראה פסקי תשובות ס"י תרפ"ה אות ה). ולכן יש האומרים שכיון שאף בגדולות ספק אם חייבות - אין חובה לחנך את הבנות הקטנות לכך. אך יש המחמירים בכך, ויש הסוברים שלפחות יקראו מתוך החומש בביתן (חינוך הבנים כהל' שם ס"ג).

תשובה: מגיל בו הם מסוגלים להקשיב לפרשה ולהבין את עניינה.

הרחב דבר: כפי שכבר הזכרנו פעם, הגיל בו מתחיל מצוות חינוך הוא בכל מצווה כפי שיעורה, לדוגמה כשקטן יודע להתעטף חייבים לחנכו למצוות ציצית, וכשיודע מעניין שבת חייבים לחנכו לקידוש והבדלה (משנ"ב ס"י שמג סק"ג).

לגבי קריאת התורה בכל שבתות השנה, לכאורה הגיל הוא ממתי שיכול להקשיב לכל הפרשה ברצף. אמנם יש לדון בדבר, כי יש אומרים שקריאת התורה היא "חובת ציבור" ולא חובתו של כל יחיד בנפרד, וכיון שהקטן אינו מצטרף לציבור אולי פטור הוא מן השמיעה (פסקי תשובות ס"י קלה הע' 19, ועיי"ש).

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

"בוא איתי לגן עדן!"

שמואל הורביץ שפונה אלי ואומר: "אנחנו הולכים ביחד לגן עדן, בוא עימנו!" מרוב פחד נפלתי והתעלפתי, ור' שמואל ממשיך לומר לי: "הלא הבטחתי את שכר העולם הבא שלי בעבור מי שיוציאני מבית האסורים כשלאוני שלטונות הרשע ברוסיה בדרכי לציון הקודש של רבינו, וכעת בעולם האמת נודע לי שאתה הוא זה שעזרת וסייעת לחלצני! בוא עימנו ואשלם לך כגמולך הטוב..."

כולי רועד, פונה אני אל ר' שמואל ואומר לו: "אבל עדיין לא הגיע זמני להיפטר מן העולם". ר' שמואל השיבני: "אם כן מה אומר לבית דין של מעלה, הרי אני נשאר בעל חוב כלפיך?". אמרתי לו לר' שמואל: "דידי ורעי, אני מוותר לך בלב שלם על כל חוב שכר העולם הבא שהנך חייב לי, רק הנח לי שאוכל עוד להישאר בזה העולם, לגמור את תיקוני נשמת, לקיים עוד תורה ומצוות בזה העולם".

כך סיכמנו ביננו שאודיע קבל עם ועדה כפי הנפסק בשולחן ערוך לומר ג' פעמים: **מחול לך... מחול לך... מחול לך...** (מתוך סיפורו של ר' נחמן ביק, מגזין 'ניצוצות' אדר תש"פ)

ביב אדר תשל"ב נסתלק ר' אל בית עולמו. מיד לאחר פטירתו, עוד לפני מסע ההלוויה, הלך רעהו ר' הירש לייב ליפל לטבול במקווה, ושם אירע דבר נורא: ר' הירש לייב, שהיה בריא אולם, התמוטט לפתע ונפל מתעלף. ככל שניסו לעוררו לא עזר דבר, ונפל חשש שאלו הם רגעי האחרונים. אך כעבור עוד פרק זמן, לתדהמת כל הרופאים והנוכחים התעורר לפתע ר' הירש לייב, וקם בריא לגמרי כאילו לא אירע דבר.

בפרק הזמן שעבר החל מסע ההלוויה של ר' שמואל הורביץ בדרכה אל הר הזיתים. ר' הירש לייב שחזר לכוחותיו יצא בזריזות על מנת להספיק את מסע הלוויה, ועד שהגיע להר הזיתים היה זה בשעת הקבורה. ר' הירש לייב נעמד מול כולם וקרא בקול: "מחול לך... מחול לך... מחול לך...".

רק ליחידים נאות ר' הירש לייב לספר את פשר הדבר, וכן סיפר לר' צבי אריה רזנפלד צ"ל: **נכנסתי למקווה והנה רואה אני לנגד עיני את ר'**

לגמור את תיקוני נשמת. רבי הירש ליפל

פתגם השבוע

ילד מחקה את המבוגרים ואחר כך הוא מפנים את הדברים

מתוך הספר 'פיקרון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

טל משה בן בת שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

ניצוץ

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירה יהודית

ניצוץ נדפי | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odell@gmail.com | 054.844.1858

הביאור הפשוט להבנת ליקוטי מוהר"ן

ביאור מיוחד ובהיר. הספר החדש

עליו כתוב הביאור באותו העמוד מסומן בצידו.

הספר הקדוש יצא במהדורה הנוכחית לזכרה של הילדה הצדקנית חיה בת שי ע"ה שנהרגה בתאונת דרכים לפני כחודשיים בירושלים. הילדה הצדקנית למדה במוסדות החינוך אמונת ציון שבנשיאות הרב שטרן שליט"א, ובעקבות כך החליטו בני משפחתה יחד עם הרב שטרן להוציא את המהדורה הזו, ובה עשרים ושש התורות הראשונות של ליקוטי מוהר"ן לזכרה של הילדה הצדקנית.

בימים אלו הרב שטרן עמל על כתיבת הפרוש של המשך התורות בליקוטי מוהר"ן, דבר שמצריך שעות על גבי שעות של כתיבה מתוך עיון רב בהבנת התורה לעומקה בכדי להוריד אותה לעם הצמאים כל כך בתורת רבינו הקדוש.

הזדמנות לכל החפצים

"אין ספק" אומר הרב שמואל שטרן, "שהספר הזה הוא חלק מאמרתו של רבינו הקדוש שכשהספר שלו יתפרסם בעולם יהיה זה סימן לבא הגאולה. כעת זאת הזדמנות לכל אחד ואחד שרוצה לזכות ללמוד את התורות המופלאות האלה, ששינו חיים של יהודים רבים כל כך מאז כתב רבינו הקדוש את תורתו".

אין ספק, שכעת כלל חסידי ברסלב המבקשים להתעמק בתורת רבינו הקדוש, נערים, בחורים, וכל החפצים לקרוא ולהבין את דברי רבינו הקדוש, ימצאו את הדרך הקלה, הפשוטה והברורה ביותר.

ניתן להשיג את הספר במספר 052-767-9638.

חרי חודשים ארוכים של עמל וכתיבה יצא לאור הספר המופלא שמעורר גלים בכל רחבי חסידות ברסלב. הספר החדש, הנקרא "הביאור הפשוט על ליקוטי מוהר"ן", הינו ביאור מילה במילה על הליקוטי מוהר"ן, באותה צורה בו מבוארים הגמרות המבוארות "ושנתם" ו"שוטשטנטין", כשהביאור הוא פשוט וקל להבנה, ברור ובהיר, ונותן את האפשרות לקרוא את הספה"ק "ליקוטי מוהר"ן" בצורה שכמותה עדיין לא היתה.

בנקל ובהירות

מי שעומד מאחורי הספר המופלא הזה הינו ראש ישיבת נחלי נצח הרב שמואל שטרן שליט"א, שעמל במשך חודשים ארוכים על כתיבת הביאור, כשלעת עתה יצא לאור החלק הראשון הכולל את התורות א' עד כ"ז. הרב שמואל שטרן שליט"א מוסר שיעור קבוע מידי יום בספר ליקוטי מוהר"ן, ואף הוציא ספר המבאר את תורות רבינו הקדוש. כמו כן הוציא הרב לאור מצבור שירים המבוססים על תורות ליקוטי מוהר"ן ומסבירים אותם בתמצות.

כעת, אחרי שנים של לימוד הספר הקדוש, נטל הרב שטרן על עצמו את המשימה: לבאר את הספר הקדוש בצורה שכל אחד ואחד יוכל ללמוד בו בנקל ובהירות. הדבר יגרום לרבים שעד היום היו חפצים ללמוד את הספר והתקשו להבין את הלימוד, שכעת יוכלו ללמוד בנקל ובהבנה.

"לא חשבתי שאזכה לעשות את זה ושזה יצא בכזו מהירות", מספר הרב שמואל שטרן כשאנו מבקשים להבין כיצד זכה להוציא את הספר המיוחד. "כולם יודעים שהספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן הינו אחד מספרי החסידות העמוקים והבסיסיים ביותר, ובמשך כל הדורות של חסידות ברסלב למדו את הספר הזה בעיון גדול".

משולב בתוך המילים

"אך מה שקורה זה" מסביר הרב שטרן, "שיהודים רבים שחפצים כל כך ללמוד את הספר הקדוש הזה לא מצליחים להבין אותו ולהתעמק בו. החל מפשוטי העם וכלה בבחורים, ואפילו נשות החסידים שרוצים להתחזק עם התורות הקדושות האלה ומתקשות להבין את משמעותם של הדברים העמוקים שנאמרים שם. זה למעשה עיקר המטרה שלשמה החלטתי לעמול ולכתוב את הביאור הזה".

הספר החדש שיצא לאור לפני כחודש ימים התקבל במהירות ובאהדה גדולה, כשרבים מאד מצאו בו חלון ואור אל תוך התורות של רבינו הקדוש, כשהם פותחים את הספר ומתחילים לקרוא את הביאור המשולב בתוך המילים הקדושות של "ליקוטי מוהר"ן". הספר בנוי בצורה המקובלת לספרי יסוד מבוארים, כך שבצד אחד ישנו את צורת העמוד הקבועה של ה"ליקוטי מוהר"ן", ובצד השני את הביאור המשולב בתוך המילים, כשהחלק

להזמנות:
02-6289761
052-7679638

ספרו החדש
של הרה"ח שמואל
שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב